

Julius Caesar (i.e. 44/MMXIV. ikt. számú döglött akta)

[ShakespeareLátó - 2014. április]

KRIBUS IGNÁC FŐTÖRZSŐRMESTER ZÁRÓJELENTÉSE

Legfelsőbb utasításra átvizsgálás és végleges lezárás végett, valamint a később felmerült nyomozati adatoknak és bizonyítékoknak a fennforgó ügghöz való csatolásának következményeképpen én, azaz Kribus Ignác főtörzsőrmester, az esetet újra átvizgáltam, s az akkori események lefolyása körüli vitás és ellentmondásos kérdéseket immár végleg tisztáztam.

Az áldozat, Julius Caesar római lakos, civilben császár és diktátor, abban az időszakban kezdett igen népszerűtlen lenni a polgárok és a nemesi származásúak körében hangsúlyosan indecens viselkedése végett. Tanúk: Flavius és Marullus néptribunusok. Az elégedetlenség az áldozat irányába – amikor az még életben volt – igen magas értelmiségi és vezető politikai körökig is feljutott. Megdönthetetlen, különleges nyomozati eljárás eredményeképpen bizonyítékunk van arra, hogy fentnevezett Julius Caesar ellen merénylet volt kialakulóban. Cassius, Cinna, Casca, Trebonius, Decius, Metellus, illetve Brutus gyanúsítottak találkozására és konspirálására ez utolsónak a kertjében bizonyítékát szolgáltatja a fenti állításnak.

Azt is tudjuk, hogy Brutus gyanúsított, ha nehezen is, de végül beadta a derekát. Az áldozat, aki akkor még, mint már említettük, császár és diktátor volt, egy Antonius nevezetű egyénnel folytatott magánbeszélgetés során terét is adta ebbéli aggodalmának. A merényletre f. év március tizenötödikén kerítették sort a Theatrum Pompeium épületében. Az áldozat neje, Calpurnia igyekezett lebeszélni férjét a szenátus előtti megjelenésről, mivel igen rossz előérzete támadt. A nyomozás során bizonyítottá vált, hogy az ő személye nem kapcsolható az összeesküvők táborához.

A ránk maradt jegyzőkönyvek szerint, a tethelyre érvén, Julius Caesart az összeesküvők egy csoportja erősen provokálta, körbeállta, hogy annak ne legyen menekülési útvonala, s más se siethessen a segítségére, majd több késszúrással meggyilkolta.

Megbízható, hivatalos halottkémi jelentés hiányában nem állítható biztonsággal, hogy az áldozatot 23 vagy 35 késszúrás érte-e. Azt sem lehet teljes biztonsággal megállapítani, hogy melyik késszúrás volt halált okozó.

Julius Caesar temetésén jelentős számú római polgár gyűlt össze, s rendfenntartói szempontból tartani lehetett incidensektől, ám Antonius nevezetű patrícius beszéde az áldozat irányába fordította a tömeg szimpátiáját. Arról ma is megoszlanak a szakvélemények, hogy fentnevezett Julius Caesar meggyilkolása szükséges volt-e vagy sem.

A márciusi eseményeket követő időszak a vizsgálat szempontjából kevésbé releváns. Főleg a Brutus nevezetű merénylőt – ők magukat konzekvensen zsarnokölőnek titulálták – érinti. Kiderült, hogy felesége, Portia időközben elhalálozott, s az is, hogy e bűnügy szereplői előtt az áldozat szelleme többször is megjelent. Ezt a tényt a vizsgálat nem találta megalapozottnak. Egy Shakespeare Vilmos nevű angol polgár utalásain kívül erre nem akadt egyéb bizonyíték.

Philippi nevű helység környékén Brutus, Cassius illetve Antonius és Octavius háború céljából találkoztak, s e találkozó folyamán előbb Cassius, egy szolgájának keze által, majd pedig Brutus saját keze által lett öngyilkos.

Az események mindenképpen beillenek egy átlagos római császár életébe. Különös okot arra, hogy az adatokat több évszázadra titkosítsuk, nem találtam. Ezért én, Kribus Ignác főtörzsőrmester az i. e. 44/MMXIV ikt. számú aktát véglegesen lezártnak tekintem.

Kategória: ShakespeareLátó

Denumire autor: Sorbán Attila

Látó Szépirodalmi Folyóirat